

EL MARTIR DE BUGIA

Sa gracia havia mudat el cor de Ramón Lull. Aquell qui antes només cercava sa gloria y plahers del mon, després que Cristo crucificat li ha apartat per cinc vegades, ja no cerca més que sa gloria i'ls plahers de sa Creu. Totduna qu'ha sentida sa veu de Cristo qui li diu: «Vina derrera mi» renuncia els càrrecs honorífics qu'ocupa dins la Cort de Mallorca i a ses comoditats de caseua, per entregarse a una vida sa més autera y penitent per poder seguir de més aprop an el qui l'havia fermat ab cadenes d'amor. El putx de Randa es el testimoni y confident de ses mortificacions d'aquest nou Anacoreta.

El seu cor era massa gran per contentarse ab la seua propi perfecció i santificació. Sab que n'hi há molts qui no estimen a l'Amat y reneguen del seu Nom i no vol estar mans fentes mentres el seu Salvador no sia conegut i estimat de tots els qui'l perseguen. Passa moltes hores d'insomnis per veure de quina manera anirán mancabant els seus inimics i augmentant de cada dia més els seus vertaders adoradors. Plora.... suspira ab gran fervor... fins qu'il·lustrat per una llum superior, conceb es projecte de donar a conexe publicament al seu Amat.

Escriu, i ses seues obres no tenen altre mira que combatre i confondre'ls inimics d'el seu Mestre i fer que tornin a sa fé catòlica aquells qu'han renegat d'ella.

Ab el B. Ramón no's possible sepear la seua ciencia de la seua santedat per que no es més qu'una manifestació d'aquesta. La seua santedat es sa qui comunica sa vida a la seua ciencia y i aquesta es el medi per ont l'estén an els altres. De manera que presentar el B. Ramón com a sabi, poeta, filosof etc. fent cas omis de la seua santedat, es ferli una gran injusticia per que ab ell sa poesia, filosofia no son més que bran-

ques qui reben la seua saba vital de la seua santedat.

El B. Ramón vol combatre cara a cara ab els contraris d'el seu Amat qui e-hu son també seus. Mallorca es massa reduida per poder contenir el seu gran zel. Surt... i exercex el seu Apostolat per casi totes ses nacions d'Europa. L'Àfrica, aont Mahoma com un llop terrible havia feta una destrossa inmensa dins sa garde d'el B. Pastor es el centre de les seues mirades. Ell sab lo dificultós qu'es convertir els serrahis tan aclucats com están en les falses y brutals doctrines de l'Alcorán i més tenguent en conta sa prohibició formal que los imposa Mahoma de discutir en materi de religió. Res d'axò l'atura. El zel de dur ànimes an el seu Amat es més fort que s'amor a la seua propia vida. Predica a Tunez, Bona y Bugia demostrant lo ridículs que son els dogmes i sa moral qu'el seu fals Profeta los predicá. A Bugia, qu'havia elegit per centre de la seua predicació, convertex molts de serrahis a sa Religió de Cristo pero'ls adictes a l'Alcorán conseguen d'el rey el posi prisioner. Dins sa presó dona a conexe son Amat an aquells qui per curiositat o per burla'l visiten i escriu allá dins un llibre. Alarmats els seus contraris fan qu'el rey el tregui fora de sa ciutat amenessantlo baix de pena de la vida si torna an aquella terra. Lluny de perde'l coratge, conceb el projecte de fundar un'escola de llengos orientals per convertir més facilment an els qui no conexen o han renegat de son Mestre. Sab que a Viena e-hi ha un concili general i allá's dirigex perqu'aprovi un'empresa que tanta gloria ha de donar an el fundador de l'Iglesia.

Ni sa presó ni ses contrariedats qu'ha tengudes en la seua vida apostòlica han pogut apagar el foc de s'amor qui'l consumex. A pesar d'els seus vuytanta anys, surt de Mallorca i torna a Bugia aont preveu qu'a la fi podrá donar a Cristo sa prova més gran d'amor qu'es

donar sa vida per l'amat. Arriba a Bugia. Confirma en la fé an els qu'antes havia convertits. Predica a sa plasa pública y una gran multitud de serrahis el dú fermat an el Rey qui don'orde de martarlo a pedrades. El treven de la ciutat i l'apedreguen ab tal fúria que no'l deixen fins qu'el tenen per mort després d'haver fet damunt el seu cos un vertader claper de pedres.

Alguns mercaders de Génova demanen an el rey los concedesca el seu cos per durlosen a la seua terra pero essent qu'encare viu el volen dur a Mallorca ab s'esperança de curarlo i quant están per arribar entrega la seua ànima anel seu Amat. Un gran temporal los impedeix durlosen a Génova; vegent ab això que sa voluntat de Deu es qu'el deixin a Mallorca, donen conte an els mallorquins del tresor que guarden i de tot lo qu'ha passat en la seua venguda. S'ordena una gran processó i duen el seu cos a l'iglesia de S. Francesc aont li tributen els homenatges de Martir del Senyor, ab s'aprovació de l'Iglesia.

Dia 3 de Joriol es sa festa commemorativa del seu gloriós martiri. ¿No seria molt gust que reverdis i aumentás sa devoció i sa confiança que tengueren els nostros pares ab la seua protecció, com e-hu demostren ses rogatives públiques que feien an el B. Ramón quan se veien afligits per alguna calamitat pública?

M.

BENILDA

Innocencia y penitencia

(Continuació)

Gran festa hi ha al castell de'ls comptes de Torralta. Alegres van y venen los escuders y pajes, portant llibreas noves, van tots vestits de gala. Es l'únic fill del compte qu'ha fetes nuvianges ab na Benilda bella, la jove agraciada,

de les virtuts rebllida,
humil, modesta y casta.
Los bons sirvents goxosos
l'hi prestén homenatge.
Está sols concirosa
del bon Ferran la mare
que mira ab ulls d'enveja
la nova castellana.

Poc temps ne fou ditxosa
de veurerse lligada
Benilda ab en Ferran
l'espòs que tant amava.
Los moros acometen
los pobles y vilatges.
Lleyals los cavallers
prenent l'escut y armes,
dexantne esposa y fills,
socorren a la pàtria.
Ferran, pren elm y cota,
cenyés punyal, espasa;
prudent y brau capdill
devant de sa maynada
embrassa lo penó,
ont brilla la creu santa,
partint a fer la guerra
a l'host mahometana.
De mentres que se queda
trista en un mar de llàgrimes,
Benilda, sens ventura,
l'esposa qu'ell amava.

Los cristiàns y moros
s'investen y batallen.
Ciutats que'ls sarrahins
tenien opressades
recobren los fills nobles
de nostra feel Espanya.
Mes d'una y altre part
sens vida ¡qu'en romanen!
Benilda, trista plora,
soleta dins la cambra,
pensant en son espòs,
lo seu espòs de l'ànima,
creguent may tornar veure'l
res pot aconsolarla.
Les nits que passa en verla
escriu la malhanada,
diguentli les tendreses
del seu amor sens màcula.
Li diu que torni depressa
que forta es sa anyoransa.
Que morirà abans l'hora
d'un fillet abassarne.
Per un feel missatger
envia aquelles cartes,
qu'en gran enginy camvia,
la sogra, ab escrits altres,
que diuen que Benilda
indigna es de ser dama,
qu'afrota el nom preclar
dels comptes de Torralta.

¡Ab quina amarga pena
Ferran lliix eixes cartes!
jurant, conyuls de s'ira,
de sa muller venjarse.
Demunt corcer morisc

que'ls esperons li clava,
corrent, com la satjeta,
ni un sol moment descansa
fins arribá al castell,
que la foscó amaga.
Sos llavis crivellats,
sinistra la mirada,
lo cor que li batega,
la faç com d'un cadávre;
sense ningú escometre
penetra dins la cambra
de la inocent Benilda,
qu'axis qu'el veu s'espanta.

Cegat de gelosia
per sos cabells l'agafa
diguent ¡Ah!, mala esposa!
traidora, que m'enganyes!
¡No cal en mon cor noble
mesclarse en ial villana!
La tira per la terra,
la fer y la maltracta
deixantla allá esmortida
sens pietat. Llantantse
al camp sobre'l cavall
que volador semblava,
atreessant los cims,
los boschs y fondalades,
arriba defallit
al peu de les mirades
aont té lc campanent
nostro infelís menarca.
¡Pobre Ferran! per ell
la ditxa s'ha acabada.
Sols desilja qu'auib
el jorn de la batalla
per encontrar la mort.
¡Que penes son cor passa!

Marcelina Moragues.

(Seguirá)

LA POCA LLETRA...

Hi ha qui dona la culpa de tots los
mals de la societat al analfabetisme, es
a dir, a la poca lletra que te lo poble.

Ara aquí no havém de discutir si la
poca lletra te o no greus inconuenients,
si porta o no porta perjudicis.

Pero penjar a la poca lletra pecats
que no son seus, aixó no val.

No sé qui va dir: «obriu escoles que
tancareu presiris». Veusaquí una dita
que ha resultat ben falsa. Cada día s'o-
bren escoles noves y ensemps s'obren
presiris nous; y si la llista de presiris no
creix més es perque no hi envien pas a
tots els qui daurien anarhi, per ús y abús
de la gracia del indult o per lenitat de
la justicia.

Poso a la vòstra consideració un fet.

Aneu de celda en celda en la presó
de Barcelona y preguntéu als que hi se-
jornen ni saben de lletra: quasi tots ne
saben.

Aneu de casa en casa a qualsevol po-
ble de gent honrada y trobareu molts

que no'n saben.

Altres fets.

Vosaltres, los qui conexeu aquest
ble o altre poble qualsevol, miréu quan
son els tres o quatre que instigan y
flaman les baixes passions per tabernes
y cafés, tots saben de lletra, potser
mica massa.

Si miréu quins son los qui han deixat
l'ofici de pagés pera corre la tuna y
re de manera sospitosa, tots saben
lletra.

Es més encara, los qui saben de
tra no són pas los més savis.

No es lo millor fuster, o lo millor
manyá, o lo millor empresari, o lo
llor pajés, aquell fuster, manyá, es-
pressari o pagés que sap més de lletra
que lo seu company d'ofici. No'n falten
molts de tots los oficis a qui, segons
dita popular, l'escriure ha fet perdre
llegir.

No voldriam pas d'aixó treuren argu-
ments contra la escola, sino sols am-
posar les coses en son lloch.

La molta lletra no destorba pera
gandul, bebedor, disputador, viciós
lladre, o assessí. Més, encara, la molta
lletra a persones mal educades o igno-
rantes de ses obligacions els ajuda a
totes aquelles coses.

Los fills de meu poble jo'ls voldria

Fondaments religiosos.

Netament catalans.

Ben educats en ses facultats y
passions.

Coneixedors de sos devers morals
de la feyna de son ofici.

Totes eixes qualitats dificilment s'ob-
quireixen en la escola, adhuc contant
mestres que hi fassin lo que puguin.

Aquesta missió educadora correspon
a la familia y a la Iglesia.

Jaume Raventós.

(L'Apat)

ES MUT FINGÍT

Axó era un jove foresté. ben assayat,
care que mal vestit, y per lo demés ab
tre pams d'espatles, que captava pel
repicant una campaneta de porta'n porta,
sa gent, moguda de compassió com si fos
cego, li feya molta d'almoyna. Mes ab
tocant a una porta surt l'amio, qu'era com
ab un verdanc en sa má, y esclama:

—¡Te conec ben bè! No fá molts de
que't vaig veure adins un hostal, un pare
d'hores lluny d'aquí, y parlaves ben
fort, de cartes y de suc y juraves y deyes
paraules indecentes y grosseres, y ara vols
sar per mut! Esperet un poc, y veurás si't

re parla ben prest!
Y encivellantli un parey de perxades, es pòlissa no va fer més que grunyi sense dir una paraula.

Llavors se'n va anar a un'altra casa; y l'amo que també era un conradó, ja veyet, però molt desxondit y a les hores batle d'aquell poble, estava demunt es portal, y com veu aquell pobre que li llansá una mirada llastimosa tocant sa campaneta, li digué:

—¡Pohret y desgraciat jove; quant te com-patesc! Quina desgracia es esser-mut! Jo daría tot quant hi ha a n-el mon per sa dixa, pes gran dó de Deu, de poder parlar. Vamos a veure, digués, ¿quin temps fá qu'ets mut?

—¡Ah,—respongué es mut fingit.—més d'un any!

—Ja sabia, jo, que mes paraules carinyoses te destraverien sa llengo mes pres que's verdanc. Com que te parex més cómodo anar a captar que fer feyna? No saps tú qu'aquell que's fingés pobre y necessitat, engana es pròxim y lleva es pá a n-aquells que son vertaderament pobres, y ab axò se fá embusterero y lladre tot d'un cop.

Y es batle entregá es jove a la justicia des poble, y el s'en manaren a tancá a sa pressó.

autorisada. A súpliques del qui escriu aquestes retxes, reforsades per un amic palmesá, dia 25 d'Agost de 1905, vengué a donar una conferencia sobre la questió social a n-el Círcol d'Obrers Catòlics, o mes ben dit, la doná a lo Iglesia parroquial que tenia més cabuda.

Vegin com ne dava conta «La Bona Causa» que sortia a Inca aleshores.

Hospedat a ca D. Gabriel Verd y Reure ha passat un dia a Inca el Rnt. P. Antoni Vicent, Jesuista y Consiliari General de ses Societats Obrer-Catòliques, donant, a nit passada en la Parroquia, la conferencia a ne que havia convidat a tot el poble el Círcol d'Obrers Catòlics, y que resultá tan plena de pensaments fondos exposats ab senzillés admirable, com rebllida de conseys preciosos per aliviá ses necessidats dets obrers. Després de havernos dit quins eren els pobres d'esperit y la benaventuransa que sentien explicá s'amor que deven a n-el proisme. A sa lley de sa llimosna la va fe veuré de bona manera; Ab quina clarejat y eloqüencia pintá su lluyta entre es capital y es trebay! Y es medis que indicá per resoldre sa questió social foren, además de ses pràctiques cristianes, ses cooperatives de consums y de cre lit.

La Parroquia que es bastant capás, a pesar de ses moltes feyne des camp y des gran caló d'aquella nit, casi casi estava plena, y fone extraordinaria l'atenció ab que aquella multitud escoltá a n-el P. Vicent.

FESTA EXPIETORIA

Per la diada de Sant Pere, s'ha dispost la celebració de la quinta Festa expietoria de la blasfemia a Catalunya, amb una missa de comunió general en l'ábsis del Temple en construcció de la Sagrada Familia, de Barcelona, y desitjant, La Junta Organissadora, que tots els catalans y tots els qui parlen la metexa llengua axequin a n-aquella hora so precis al Cel en desegravi y protesta de les llengostades que per deshonra de la Patria molts de sos fills tiren contra Deu, prega y espera que tots els bons a mes d'unirse espiritualment al acte e-li enviarán entusiasta adhessió.

CA-NOSTRA, l'e-li ha enviada y ben coral.

Relación de las Corporaciones, Sociedades y particulares que se han suscrito á la recaudación iniciada en la Ciudad de Inca para su emisión á la Junta Regional de damas de Baleares con destino á las familias de los muertos y heridos en la campaña de Melilla.

	Pesetas
Mangífico Ayuntamiento	250'00
Señores Jefes y Oficiales del Regimiento de Infantería n.º 62 residentes en Inca	200'00
Crédito Balear (Sucursal)	100'00
Propagadora Balear de Alumbrado	100'00
Señores Registrador y oficiales del Registro del Partido	25'00

Señor Juez, Secretarios y funcionarios del Juzgado de 1.ª Instancia	16'50
Señor Rector y Clero Parroquial	20'00
Club Velocipedista	100'00
Centro Instructivo	50'00
La Constancia	75'00
Centro Conservador	50'00
D. Jaime Vidal Notario	10'00
D. Juan Alzina (Diputado)	10'00
D. Pedro Amer Propietario	10'00
D. Vicente Enseñat (Fabricante)	5'00
D. Gregorio Balager	5'00
D. Juan Ferrer (Recá)	5'00
D. Florencio Prat	5'00
D. Sebastián Gilabert	5'00
D. Bernardo Sales (Monroig)	5'00
D. Bernardino Sales	5'00
Doña María Bennassar	5'00
Las hermanas D.ª Margarita y D.ª Francisca Verd	2'50
D. Miguel Ramis Teniente Coronel	5'00
D. Jaime Mairata	5'00
D. Lorenzo Nicolau	5'00
D. Miguel Llabrés	5'00
D. Francisco Meliá	2'50
D. Magin Prats	3'00
D. Jaime Coll Seurina	2'00
Señora Viuda de J. Aguiló calle Mayor	2'00
D. Antonio Riera Médico	2'50
D. Gabriel Cortés	2'00
D. Antonio Pastor	2'50
D. Felipe Oliver telegrafos	2'50
D. Andrés Martí (correos)	2'00
D. Simón Conserje del Club Velocipedista	5'00
D. Antonio Rotger Procurador	2'00
D. Miguel Aguiló	5'00
D. Miguel Amer	5'00
D. Antonio Gilabert y Cano	2'00
D. Joan Martorell	5'00
D. Antoni Company	1'00
D. Gaspar Aguiló	5'00
D. Jaime Domench	5'00
D.ª Catalina Brunet viuda de Beltrán	2'00
D. Francisco Castañer	5'00
D. Miguel Verd	1'00
D. Juan Torrandell	1'00
D. Pablo Ferrer	2'50
D. Joaquín Aguiló	2'00
D. Sebastián Amengual	5'00
Hotel Domingo	5'00
Fonda Janer	5'00
D. Juan Miró	2'50

Suma 1.166'00

La comisión encargada de la recaudación ruega á las personas que deseen contribuir con sus donativos á tan honorable suscripción y no hayan sido invitadas directamente á ello, se sirvan pasar nota á la redacción de este semanario antes del próximo jueves.

Escapulons

Cayguda miraculosa.— Un dia d'aquesta setmana l'amon Perico Cortés, comerciant, rebé un telegrama que deya que la seua bona esposa havia cayguda del tren entre les estacions de Santa Maria y Marraixí. Mes tart reb

MOLTS ANYS Y BONS...

Avuy, festividat de Sant Pere Apòstol, nostro estimadíssim Prelat lo Ilm. y Rm. Sr. D. Pere Campins, celebra la seua festa onomástica. Ab aquex motiu la Redacció de CA-NOSTRA, bessa humilment lo seu anell pastoral y demana al Sagrat Cor de Jesús, per mediació del Princep dels Apòstols, que li don molts anys de vida per estar al cap de la Diocesis mallorquina que tant felisment retgex.

Un Monument al Pare Vicent

Ab molta satisfacció llegim que se vol axecar a Valencia un monument al Rnt. Pare Vicent de la Companyia de Jesús, per esser éll el Patriarca del moviment Social de nostra Espanya en favor de la classe trebayadora.

A n-aquest fi s'es uberta una suscripció popular nacional comensada per persona d'alta categoria; y el Consey de les Coperacions Catòlic-Obreres de Madrid interesa als Conseys Diocessans perque la trebain a n-els pobles y acceptin donatius de deu céntims tant dels obrers del camp com del comer y l'industria. Les persones de millor posició poren contribuir en la cuota de 25 céntims per amunt y les societats desde 5 ptes.

A la Ciutat d'Inca los toca fer qualque cosa per contribuir en dit Monument, perque, a més dets motius generals que tenim tots els catòlics socials per estimar l'obra del Pare Vicent, també aquí se dexá sentir la seua veu

una targeta escrita per la metexa Madona Margalida confirmant la noticia; però que'n vista que no tenia res de nou, a pesar de la velocitat que duya el tren, continuava son viatge, cap á Sóller.

Retornada a Inca sols ha resultat tenir alguns petits cops.

Celebrám que d'un esclat tant perillós haja estada salvada l'esposa del amic Sr. Cortés y germana del no manco amic D. Josep Aguiló, Acòlic.

Festes religioses.—Dia 29 y 30, avuy y demá, a Santa María la Major se farán les festes de Sant Pere Apòstol y Sant Marsal, predicant, els dos dies, a la missa major el distingit Orador Sagrat Mn. Antoni Artigues, de Felanitx.

—Per informes rebuts del Sr. Rector de Sta. Magdalena del Puig d'Inca, devem participar a nostres lectors: que dit Sr. ha rebuda avuy carta del Sr. Director de la Adreació nocturna de Binisalem fentli a sabrer: que per motius imprevis no seria possible celebrar aquest any a n-aquell Oratori sa festa de les espigues, conforme s'havía demanat permís.

—Durant aquest estiu la banda de música que dirigex D. Josep Rotger tots els diumenges y festes tocará a n-el carré major durant les vetlades.

—A l'hora que tancám ses planes d'aquest número, divenes, els aubarrocs se paguen a 8 pessetes y mitja y a 9 el quintá.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat vey	a	18'50	la cortera
Blat novell	a	17'50	id.
Sivada	a	8'50	id.
Ordi	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	00'00	id.
Idem. novellas.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siuróns	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Galines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Teyadures d'or

Victimas del cine.—No aludimos a la catástrofe reciente de Villarreal donde han parecido sesenta individuos abrasados por las llamas, ni a la del Bazar de la Caridad de París ni a otras muchas ocurridas en el extranjero estas desgracias con ser muy sensibles pueden evitarse adoptando las medidas conducentes. Nos referimos unicamente a la funesta influencia que la exhibición de ciertas películas cinematográficas está produciendo entre el público que asiste a esta clase de espectá-

culos, especialmente entre los niños que son los que más hondamente reciben y gravan estas muchas veces funestas impresiones.

Como pueba de que desgraciadamente con frecuencia es esto último (copiamos a continuación algunos párrafos de un artículo que con el título «A las Autoridades y al Público» publica en su último número el Boletín de la Revista de Medicina y Cirujía Práctica, suscrito por la Sociedad de Pediatría.

En la sesión última de la Sociedad pediátrica Española, el Sr. Uñós expuso la historia de una niña de doce años, que habia intentado suicidarse bebiendo una gran cantidad de ácido clorhídrico (*sal fumante*). Las torturas físicas y morales de aquella niña al ver frustrado su funesto intento y al sentir dentro de su pecho y de su vientre los escozores de tan extensas quemaduras; el arrepentimiento tardío, el suplicio de sentir hambre canina y no poderla calmar, por que los alimentos no podían llegar hasta su destino por impédirla las cicatrices; su extrañamiento del hogar doméstico y su traslado al hospital, para sufrir la abertura de su vientre y una operación en su estómago é intestino..., todo esté calvario de dolores y de penas impresionó mucho al auditorio, pero le impresionó mucho más la relación de *como esta niña habia adquirido la noción de que es posible destruirse esta vida que se nos entrega, convirtiéndose de angel en verdugo de si propio y como para matarse bastaba beberse cierta cantidad de sal fumante*. Preguntada la niña acerca de donde habia recibido tales enseñanzas, harto impropias de su corta edad, contestó lisa y llamanmente: *en el cinematógrafo*.

La emoción producida en los oyentes por este relato suscitó viva discusión y fueron varios los socios que aportaron referencias de otros suicidios de niños de siete y ocho años, del aumento creciente de esta destrucción temprana de la propia vida y de la demoralización de los niños por espectáculos que además de serles muy accesibles por lo económicos y numerosos, influyen en su espíritu por modo tan vivo y hondo, como no puede influir ningún otro medio de instrucción sana o pernicioso.

JUAN SAÉS

Sastre que se dedica á la enseñanza de corte y á la confección de toda clase de prendas de vestir para Caballero á precios muy económicos.

Précio de cortar un traje 2 pesetas.

CALLE DE LA ESTRELLA, N.º 16.—INCA

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latín

La «Traducción interinea del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Lacombe, por don Pablo Ferrer, Pbro.», es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal por ser un método práctico para aprender la traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Durán Murta 5, al precio de dos pesetas el ejemplo.

ALMACENES — MONTANES

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

— PALMA —

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Eslatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadarte, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

IMPRENTA DE CA-NOSTRA

Se confecciona toda classe de modelado de Juljats municipals y Caxes rurals baixos y dirigidos por inteligents direcciones. Talonaris per la loteria nacional, programés y tota classe de treballs ab prouit y economia.

INCA MURTA, 5.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. Mestres y Obrers que mos demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra librería per 100 pessetes cad'any al contat los regalám una subscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

POSTALS DE VISTES D'INCA

A NOSTRA LLIBRERIA NE TROBAREU

A BALQUENA.

Mes de coranta clichés diferents en negre y il·luminades en colors.

¡ES COSA DE VEURE!